

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

IX. Secundum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

*de clausula
quæ habetur
ad calcem li-
bri Job in
Editionibus
Septuaginta
Interpretum.*

quæ in codicibus Septuaginta Interpretum libro Jobi accusa est, quædam deprom-
serit Aristeas; an ex Aristeæ clausula illa prodierit: nec item, si eam compilavit Aristeas,
an à Mose, ut sensit Auctor posterioris Commentarii in Job, qui Origeni adscribitur;
an à Septuaginta ipsis Interpretibus, ut visum est Origeni in Epistola ad Africanum;
an ab Hellenistæ alicujus recentioris, aut alterius cujuscunque manu, Jobi libro adtex-
ta sit. Id aïo, clausulam istam, undecunque tandem extiterit, antiquissimam esse; à
Theodotione in suam Interpretationem fuisse receptam, ab Arabe itidem Interprete
in suam, à Pseudo-Origene in suos illos in Jobum Commentarios, & à Niceta in
suam Catenam, ac ejus Origenem, Chrysostomum, Hieronymum, Polychronium,
& Olympiodorum meminisse; & in omnibus denique vel antiquissimis Codicibus
& Olympiodorum meminisse; & in omnibus denique vel antiquissimis Codicibus
& Olympiodorum meminisse; & in omnibus denique vel antiquissimis Codicibus
exemplaribus, Ecclesiæ tamen, ut testatur Olympiodorus, ab Apostolis, cum reli-
quo Jobi libro traditam fuisse. Animadversum velim id quoque, cum ex Syriaca lin-
gua translatum Jobi librum notat hæc clausula, non id sibi velle, Ebraicum quod
habemus exemplar ex Syriaco, sive ut alii censent, ex Arabico fuisse translatum à
Mose, ut voluit Auctor prioris Commentarii in Jobum qui Origeni tribuitur, sed
ex Ebraico Codice suam interpretationem Septuaginta Senes extudisse. Ita intellexit
Olympiodorus, qui cur Syriaca illic appelleretur Ebraica dialectus, erudite ostendit: ita
& Scholiastes quem citat Nobilius.

Nob, hoc loco.

*Disputatur
de ætate Jobi.*

VII. Ex superioribus conficitur Mose vetustiorum Jobum fuisse. Minime vero otii
nostri res est, certe nec instituti hujus, in assignanda accurate ipsius ætate anxie la-
borare; præsertim cum in ea disquisitione diligenter versati sint viri eruditi. Dicam
obiter recentem mihi videri fuisse Jobi casum memoriam, cum ad eos describendos
Moses animum appulit, quo tempore apud focerum Jethro inter Madianitas degebat.
Mose vetustiorum fuisse consentiens est quidem Interpretum prope omnium ac Chro-
nologorum opinio, at eum à Mosis ætate nimium in superiora removent quidam.
Thalmodista eo anno natum ferunt, quo in Ægyptum venit Jacobus, denatum an-
no quo inde Israëlita exierunt. Verum hariolos mittimus. Nos conjecturis probabili-
bus nixi & similia veri sectantes, vel paulo ante decessisse eum judicamus, quam
ipsius calamitatem & restitutionem Moses literis mandaret, vel etiam tum fortasse su-
peruisse.

*Resolvuntur
argumenta
Adversaria-
riorum.*

*Primum ar-
gumentum.*

Aben Ezz.
Coma. in
Job.

VIII. Adversus ea quæ de libri Job Auctore statuimus, plurima in contrariam
partem obijci solent, quorum cum maxima pars pervulgata sit, & ab aliis jam con-
futata, frustra in iis referendis desudarem, quæ aliunde peti possunt. Velut cum ex
Gregorii Nazianzeni auctoritate Salomonis opus id esse volunt quidam, ut supra dixi,
aut cum ex R. Levi ben Gerson partem Libri supposititiam esse pugnant. Potius est
ut nova quædam discutiamus argumenta, quibus confectionem ejus Mosis detrudere
literati quidam viri contendunt. Primum suggerit Aben Ezra, qui Sapientes ait Li-
bri Mosem scriptorem censere, sibi vero translatum videri, ac propterea subobscurum.
Librum translatum putat, à Mose translatum non negat. Imo vero ita videtur exi-
stimasse: cur enim Librum translatum ratus sit, causæ fuisse puto clausulam illam
superius memoratam, quæ perperam accepta multorum animos hac infecit opinione,
è Syriaco Jobi sermone Librum à Mose Ebraice fuisse conversum; cum è Syriaca lin-
gua, hoc est Ebraica, à Senibus Septuaginta Græcæ redditum orationi significet, ut
mox docui.

*Secundum
argumentum.*

IX. Aiunt deinde nusquam librum Jobi Mosis nomine citari, quod fieret ta-
men, si Mosem haberet auctorem. Ego vero in re dubia, aut vulgo ignorabili fieri
debuisset nego. Libri Josuæ, Judicum, Ruth, alique complures, quorum incerti sunt
Auctores, titulis suis indicantur, non scriptoribus; licet eos aliquis privata industria,
certis quantumvis argumentis deprehenderit. Complures laudavi supra in Libro hoc
Mosi assignando mecum sentientes, qui eum tamen, non ex Mosis scriptoris, sed ex
Jobi, cujus narratur historia, nomine appellare solent.

*Tertium ar-
gumentum.*

X. Ex loco, quem inter sacra Volumina obtinet iste Liber, tertium prodit argu-
mentum: quippe, inquit, si Mosis esset, Mosis libris adjungeretur; imo etiam
Pentateucho ipsi ordine præiret, quem tempore antecessit: hunc enim post exitum
ex Ægypto, illum in Madianitico secessu exaratum diximus. Ac si in digerendis Libris sa-
cris ratio temporum quo scripti sunt habita sit. Libris Regum, Paralipomenon, Esdrae,
Nehemiæ, Tobiae, Judith, & Esther, subijci solent Psalmi, Proverbia, Ecclesiastes,
& Canticum; quæ tamen, si spectetur ætas, præfigenda illis esse nemo instituitur.
Alio ordine libros illos collocant Latini & Græci, alio Ebraei. Ab his tres in classes
esse distributos tradit Hieronymus in Prologo Galeato: prior Legem habet, Penta-
teuchum nempe Mosis; secunda Prophetis constat, libris videlicet Josuæ, Judicum,